

การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการค่ายอาเซียน

LANGUAGE LEARNING STRATEGIES OF STUDENTS PARTICIPATING IN ASEAN CAMP

ปณิชา นิติสกุลวุฒิ¹, รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี สรณสถาพร^{2*}

Panicha Nitisakulwut¹, Associate Professor Dr.Songsri Soranastaporn^{2*}

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล^{1,2}

songsrisoranastaporn@hotmail.com²

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการค่ายอาเซียน 2) เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียน และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1 ได้มาโดยการสุ่มแบบโควตาและแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบสอบถามกลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียนใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก กลยุทธ์ที่ใช้สูงที่สุดคือกลยุทธ์ทางอารมณ์ กลยุทธ์ที่ใช้น้อยที่สุดคือกลยุทธ์การจำ 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียนพบว่า นักเรียนไทยใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์สูงที่สุดและใช้กลยุทธ์การจำน้อยที่สุด นักเรียนอาเซียนใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์สูงที่สุดและใช้กลยุทธ์การจดจำน้อยที่สุด 3) การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 6 กลยุทธ์ของนักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียนมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง

คำสำคัญ: กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, นักเรียนไทย, นักเรียนอาเซียน

Abstract

The purposes of this study were: 1) to investigate language learning strategies utilized by Thai and ASEAN students participating in Thailand ASEAN Camp 2013, 2) to study similarities and differences of language learning strategies used among the groups, and 3) to find out the relationship between language learning strategies used between Thai and ASEAN students. The population included 36 students who are Thai and ASEAN nationalities participating in Thailand ASEAN Camp 2013. The research instruments included Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL version 7.0). The statistical devices used for data analysis were descriptive statistics (mean and standard deviation) and Pearson's Correlation Coefficient. The findings reveal that 1) the students employ overall language learning strategies at the high level. They mostly use affective strategies, but they use memory strategies the least. 2) Both Thai and ASEAN students employ affective strategies the most. The least of strategies used of Thai students is memory strategies, while ASEAN students

* corresponding author

use compensation strategies at the lowest level. 3) There is a statistically significant relationship between language learning strategies used between Thai and ASEAN students ($r = .60 - .82$).

Keywords: Language Learning Strategies (LLS), Thai students, ASEAN students

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการศึกษา นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังได้รับการใช้เป็นภาษาต่างประเทศและสอนในระบบ การศึกษามากกว่า 100 ประเทศทั่วโลก เช่น ประเทศไทย ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น (Crystal. 2003) [1] แต่อย่างไรก็ตามในบางประเทศ เช่น ประเทศสิงคโปร์ ฮองกง อินเดีย ฟิลิปปินส์ ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ (Crystal. 2003) [1] ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ได้รับการใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารทั้งในแง่วิชาการและวิชาชีพ จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะได้รับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษให้สามารถทัดเทียมประเทศอื่นๆได้ ในบริบทการศึกษาของประเทศไทย ภาษาอังกฤษได้รับการใช้เป็นภาษาต่างประเทศและเป็นวิชาบังคับในระบบ การศึกษา นักเรียนไทยได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงระดับมหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตามผลการเรียนที่ปรากฏของนักเรียนในการ เรียนภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับต่ำ เช่น สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์กรมหาชน (สทศ.) รายงาน ผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2550 ได้คะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 30.93 และ ในปีการศึกษา 2554 ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.22 คะแนนซึ่งลดลงประมาณ 1 ใน 3 หรือ 30 เปอร์เซ็นต์ ดร.เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์ เลขาธิการสภาการศึกษาเปิดเผยถึงผลการวิจัยเปรียบเทียบและยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาเซียนพบว่าขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยด้อยกว่าหลายประเทศในกลุ่มอาเซียน (เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์. 2556) [2]

การขับเคลื่อนทางการศึกษาไทยเพื่อตอบสนองนโยบายการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 นั้นนำมาซึ่งความตระหนักถึงการปฏิรูปการศึกษาไทยเป็นอย่างยิ่ง การศึกษาถูกมองเป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนให้บรรลุวิสัยทัศน์ และประเทศไทยเองก็เป็นหนึ่งในประเทศอาเซียนที่ตื่นตัวในการเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับวงการ การศึกษาไทยในอนาคตอันใกล้นี้ในกระบวนการรวมตัวของอาเซียน ภาษาถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสารและยังเป็นตัวเสริมสร้างขีดความสามารถ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อีกด้วย ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรได้รับการส่งเสริมอย่างเร่งด่วน สถาบันการศึกษาต่างๆไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยจำเป็นจะต้องเตรียมพร้อมรับมือกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนี้โดยควรเน้นการพัฒนา ผู้เรียนในเรื่องของการใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสารและมีความทัดเทียมกับนักเรียนจากประเทศในอาเซียน (Ministry of Education. 2009; ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมอาเซียน. 2556; อาเซียน. 2556) [3-5]

สมาคมอีเลิร์นนิ่งแห่งประเทศไทยได้เห็นความสำคัญถึงการขับเคลื่อนทางการศึกษาของไทยนี้จึงได้จัดโครงการ Thailand ASEAN Camp 2013 ประจำปีครั้งที่ 1 เรื่อง Effective cross-cultural communication skills training for ASEAN: Using simulation/games ขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์หนึ่งคือเพื่อให้นักเรียนในกลุ่มประเทศ ASEAN ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารตลอดระยะเวลาการเข้าค่ายทำกิจกรรม

อนึ่ง นักวิจัยทำการศึกษาพบว่ากลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นตัวแปรสำคัญในการผลักดันให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จและ

ส่งผลต่อความสามารถและการแสดงออกในการใช้ภาษานั้นๆ (Cohen. 1998; & Oxford. 1990) [6-7] ดังนั้น การศึกษาการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1 จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเป็นแนวทางเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และยังได้รับรู้ถึงกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน และรับรู้ถึงความเหมือนหรือความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยิ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำกลยุทธ์หรือเทคนิคเหล่านั้นมาถ่ายทอดและฝึกฝนให้กับนักเรียนไทยเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาคำที่ใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1
2. เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1
3. ศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียนไทย หมายถึง นักเรียนที่มีสัญชาติไทยที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1

นักเรียนอาเซียน หมายถึง นักเรียนที่ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีสัญชาติของประเทศกลุ่มอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรม 2 หัวข้อ คือ ประชาคมอาเซียน และ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียนเป็นการพัฒนามาจากการเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 โดยมีประเทศผู้ก่อตั้งแรกเริ่ม 5 ประเทศ คือ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย ต่อมาในปี 2527 ประเทศบรูไนดารุสซาลาม ก็ได้เข้าเป็นสมาชิก ตามด้วยประเทศเวียดนาม ในปี 2538 ต่อมาในปี 2540 ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและประเทศพม่าได้เข้าร่วม และปี 2542 ประเทศกัมพูชาก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากร รวมกันเกือบ 600 ล้านคน จากนั้นในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่อินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) และสร้างเอกสารข้อตกลงร่วมกันคือ กฎบัตรอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลักคือ

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (Political - Security Community: APSC) เพื่อรักษาความมั่นคงและเสถียรภาพ เสริมสร้างคุณค่าทางสันติภาพในภูมิภาค
2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เพื่อความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ บรรเทาความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนาภายในอาเซียน
3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) เพื่อการคุ้มครองสภาพแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางวัฒนธรรม และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในภูมิภาค

ปัจจุบันประเทศไทยมีความตื่นตัวในเรื่องประชาคมอาเซียนเป็นอย่างมาก มีการเตรียมความพร้อมอย่างเป็นวงกว้างเพื่อรับมือกับประชาคมอาเซียนและดำเนินการจัดทำแผนงานด้านเศรษฐกิจเพื่อเป็นไปตามปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปีพ.ศ. 2558 สำหรับบริบทประเทศไทยสิ่งสำคัญที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนให้เป้าหมายดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จได้ คือการพัฒนา ทั้งการพัฒนาการศึกษา การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ดึงที่เลขาธิการอาเซียน ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ ในวาระ พ.ศ. 2551-2555 ได้กล่าวไว้ว่าการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและมีมือแรงงานเพื่อนำไปสู่การยอมรับตามกรอบคุณสมบัติร่วมของอาเซียน และการพัฒนาทางการสื่อสารก็เป็นเรื่องที่ต้องทำเป็นอย่างยิ่ง (สุรินทร์ พิศสุวรรณ. 2555: 112) [8]

การผลักดันและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญก้าวหน้าควรดำเนินควบคู่ไปกับการพัฒนาการศึกษา ประเทศไทยมีจุดแข็งในด้านเศรษฐกิจหลายๆ เรื่อง เช่น เป็นฐานการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตรหลายรายการรายใหญ่ของโลก มีแรงงานจำนวนมากและมีทักษะฝีมือดี แต่อย่างไรก็ตามจุดด้อยของประเทศไทยกับคู่ค้าเสรีในอาเซียนคือเรื่องการสื่อสาร จะเห็นได้ว่าประชาชนของประเทศฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และสิงคโปร์ มีความได้เปรียบในธุรกิจภาคบริการและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมากกว่าประเทศไทย เพราะพวกเขาพูดภาษาอังกฤษได้ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ. 2555: 151) [8] ถึงแม้ว่าประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศมีภาษาทางการเป็นของตนเอง แต่ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันของอาเซียนหรือภาษาราชการ (Working Language) คือภาษาอังกฤษ ดังนั้นสิ่งที่จำเป็นต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนคือการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารภาษาอังกฤษ

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

(Language Learning Strategies)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือในภาษาอังกฤษเรียกว่า “Language learning strategies” คือ การกระทำ พฤติกรรม หรือเทคนิคเฉพาะที่ผู้เรียนภาษาใช้

อย่างตระหนักรู้เพื่อที่จะพัฒนาความก้าวหน้าของตนเองในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง (Cohen. 1990; Nyikos, & Oxford. 1993; O'Malley, & Chamot. 1990; Oxford. 1990; Oxford. 2003) [9-11,7,12] กลยุทธ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นๆ มีงานวิจัยหลายฉบับที่ได้ระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศกับการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษา ต่างประเทศเอาไว้ เช่น (O'Malley, Chamot, Stewner-Manzanares, Kupper, & Russo. 1985; Ehrman, & Oxford. 1989; Oxford, & Nyikos. 1989; & Mingyuan. 2001) [13-16] อย่างไรก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศอาจจะมีปัจจัยอื่นๆ เช่น แรงจูงใจในการเรียน ทักษะสติ บุคลิกภายนอกของผู้เรียน ผู้สอน แต่ งานวิจัยทางด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์ในการเรียนภาษาส่งอิทธิพลมากกว่าปัจจัยอื่นๆ ดังที่ (Mingyuan. 2001) [16] กล่าวว่า แม้ว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ใช้สื่อการเรียนเหมือนกัน ผู้สอนคนเดียวกัน แต่ผู้เรียนเหล่านั้นมีความก้าวหน้าในการเรียนต่างกันอันเนื่องมาจากการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่แตกต่างกันนั่นเอง

Oxford (1990, 2003)[7,12] ได้แบ่งกลยุทธ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็น 2 ส่วน คือ กลยุทธ์ทางตรง และกลยุทธ์ทางอ้อม **กลยุทธ์ทางตรง** (Direct Language Learning Strategies) คือ พฤติกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับภาษาเป้าหมายและการพัฒนาการเรียนโดยตรง ซึ่งประกอบไปด้วย 1) กลยุทธ์การจำ (memory strategies) คือ กลยุทธ์ในการจดจำภาษาและเรียกใช้ภาษานั้นๆ ได้เมื่อต้องการ 2) กลยุทธ์ปริชาน (cognitive strategies) คือ กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางความคิดจิตใจที่มีผลต่อการใช้ การปรับเปลี่ยนและการมีปฏิสัมพันธ์กับการใช้ภาษานั้นๆ และ 3) กลยุทธ์การชดเชย (compensation strategies) คือ กลยุทธ์ที่ผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษาใช้ในการชดเชยความรู้ที่ไม่เพียงพอต่อการเข้าใจและการสื่อสารภาษานั้นๆ ในขณะที่**กลยุทธ์ทางอ้อม** (Indirect

language learning strategies) หมายถึง พฤติกรรมซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับภาษาเป้าหมายโดยตรงแต่มีความจำเป็นในการทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) กลยุทธ์อภิปริชาน (metacognitive strategies) คือ กลยุทธ์ในการวางแผน เฝ้าติดตามและประเมินผลการเรียนภาษานั้นๆ 2) กลยุทธ์ทางอารมณ์ (affective strategies) คือ กลยุทธ์ที่ผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษาใช้ในการควบคุมอารมณ์ ทศนคติเกี่ยวกับภาษานั้นๆ และ 3) กลยุทธ์ทางสังคม (social strategies) คือ กลยุทธ์ที่ผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษาใช้ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ต่อผู้เรียนคนอื่นๆ ที่เรียนภาษานั้นๆ (Fewell. 2010; Oxford. 1990, 2003; Bull; & Ma. 2001; Zare. 2012; Hancock. 2002) [17,7,12,18-20]

การศึกษาด้านกลยุทธ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นระยะเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมา (Oxford. 1990; Ehrman; & Oxford. 1990; Oxford. 1992; Oxford; & Ehrman. 1995; Cohen, Weaver, & Li. 1996; Al-Buainain. 2010; Fewell. 2010; Tse. 2011; Ketabi. 2012; Yusuf. 2012) [7,21-25,17,26-28] แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์กับความสามารถทางภาษา ผู้เรียนที่ใช้ภาษาได้ดีหรือมีผลคะแนนทางภาษาอยู่ในเกณฑ์ดีแสดงให้เห็นว่าได้ใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญ และยังใช้กลยุทธ์ต่างๆ มากขึ้นยิ่งเป็นการเพิ่มพูนศักยภาพและความสามารถทางภาษา ในขณะที่ผู้เรียนที่ใช้ภาษาได้น้อยกว่าหรือมีผลคะแนนทางภาษาอยู่ในเกณฑ์ด้อยกว่านั้นมีการใช้กลยุทธ์ต่างๆ น้อยกว่า ดังนั้นกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความแตกต่างในเรื่องความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล (Green; & Oxford. 1995) [29]

Rubin; & Chamot (1994) [30] ได้กล่าวว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาแบบเฉพาะเจาะจงไม่ได้ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาและกลยุทธ์เท่านั้น แต่จะเกิดประโยชน์สูงสุดเมื่อได้รับการใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการประสบความสำเร็จทางภาษา

ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการใช้กลยุทธ์อย่างเป็นปัจเจกแต่ขึ้นอยู่กับการจัดการกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างๆ ได้อย่างเป็นองค์รวมและมีประสิทธิภาพ จากงานวิจัยของ Oxford; & Ehrman (1995) [23] พบว่าผู้ที่มีความสามารถทางภาษามักใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาแบบมีแบบแผนและเป็นองค์รวมและมีความเชื่อมโยงกับลักษณะการเรียนและบุคลิกภาพของผู้เรียนแต่ละคนและขึ้นอยู่กับความต้องการต่อสถานการณ์ใด นั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาดีตระหนักรู้ว่าจะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การเรียนภาษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของตนเองได้อย่างไร

การใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการเข้าใจภาษาต่างประเทศได้อย่างถ่องแท้ ดังนั้น การปรับเปลี่ยนการใช้กลยุทธ์ของผู้เรียนภาษาต่างประเทศย่อมเป็นไปได้ถ้าผู้เรียนได้รับการฝึกฝนเรียนรู้อย่างถูกวิธี ถึงแม้จะมีการศึกษาด้านการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศออกมามากมายกว่ายี่สิบปี แต่การศึกษาของ (Fewell. 2010) [17] แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศยังคงขาดแคลนความเข้าใจและตระหนักรู้ต่อการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างการศึกษานี้ คือ กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกให้มาร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ โครงการค่ายฯ ได้กำหนดนักเรียนกลุ่มเป้าหมายของโครงการจำนวน 39 คน แบ่งเป็น นักเรียนจาก 13 ประเทศ (ซึ่งประกอบไปด้วย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์

บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม สปป. ลาว พม่า กัมพูชา มาเลเซีย สิงคโปร์ เกาหลีใต้ จีน ญี่ปุ่น และอินเดีย) ประเทศละ 1 คน รวมเป็น 13 คน และนักเรียนจากโรงเรียนทั่วประเทศไทยอีกจำนวน 26 คน รวมเป็น 39 คน

กลุ่มนักเรียนไทย จำนวน 26 คนนั้น แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มนักเรียนทั่วประเทศ กำหนดโควตาให้นักเรียนทั่วประเทศสมัคร และคัดเลือกนักเรียนให้เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1 จำนวน 13 คน และ

2. กลุ่มนักเรียนในโครงการของสมาคมอีเลิร์นนิ่งแห่งประเทศไทย กำหนดโควตาให้นักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนที่ดำเนินโครงการปรับปรุงห้องเรียนและห้องสมุดคุณภาพสู่มาตรฐานสากล (E-Classroom and E-Library for World-Class Standard Development Project) สมัคร และคัดเลือกนักเรียนกลุ่มนี้ให้เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1 จำนวน 13 คน

กลุ่มนักเรียนอาเซียน จำนวน 13 คน

นักเรียนอาเซียนจากจากประเทศต่างๆ จาก 13 ประเทศ ประเทศละ 1 คน โดยมอบให้กระทรวงศึกษาธิการหรือสถานทูตของแต่ละประเทศเป็นผู้คัดเลือกนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างดี

ในการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกและได้เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1 มีจำนวนจริงทั้งสิ้น 36 คน แบ่งเป็น นักเรียนไทย 28 คน และนักเรียนอาเซียน 8 คน จาก 6 ประเทศ คือ ประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังนั้นตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีทั้งสิ้น 36 (92.31%) คน แต่มีผู้ตอบแบบสอบถาม 35 (97.22%) คน และ ได้รับแบบสอบถามคืนและสมบูรณ์ 32 (91.43%) คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างและจำนวนผู้ที่เข้าร่วมการศึกษา

จำนวน	1) กลุ่มตัวอย่าง	2) ผู้ที่เข้าร่วม	3) ผู้ตอบแบบสอบถาม	4) ได้รับแบบสอบถามคืน
นักเรียนไทย	26	28 (107.69%)	27 (96.43%)	24 (88.89%)
นักเรียนอาเซียน	13	8 (61.54%)	8 (100%)	8 (100%)
รวม	39	36 (92.31%)	35 (97.22%)	32 (91.43%)

หมายเหตุ 2) ร้อยละผู้ที่เข้าร่วมการวิจัยคำนวณจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 3) ร้อยละผู้ที่ตอบแบบสอบถามคำนวณจากจำนวนผู้ที่เข้าร่วมการวิจัย และ 4) ร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืนคำนวณจากจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อมาศึกษาโดยการสุ่มแบบโควตา (quota sampling) และการสุ่ม

แบบเจาะจง (purposive sampling) ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างชาวไทยผู้วิจัยกำหนดจำนวนตัวอย่างในแต่ละภาคของประเทศไทยเพื่อให้มีการกระจายของตัวอย่างทั่วประเทศ เป็นการสุ่มแบบโควตา (quota sampling) หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจงเพื่อให้ได้คุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด

เกณฑ์ในการคัดเลือกนักเรียนไทยมีดังนี้

คุณสมบัติทั่วไป

1. มีอายุ 15-18 ปี

2. ถี้อสัญชาติไทย กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 (หรือเทียบเท่า) ในสถาบันการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการรับรองในประเทศไทย

3. สอบได้เกรดเฉลี่ย 3.25 ขึ้นไป
4. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี
5. สามารถทำงานเป็นทีม และมีภาวะผู้นำ
6. เป็นผู้ที่มีความสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ ไม่มีโรคประจำตัว ไม่เป็นโรคใดๆ ที่สังคมรังเกียจหรือมีโรคประจำตัวร้ายแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าค่าย
7. โรงเรียนเป็นผู้ส่งนักเรียนเข้าแข่งขัน
8. สอบผ่านการเขียนเรียงความและการสัมภาษณ์โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสมาคมอีเลิร์นนิ่งแห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยร่วมกับกรรมการกลางของสมาคมอีเลิร์นนิ่งแห่งประเทศไทยทำการคัดเลือกนักเรียนไทยตามเกณฑ์ที่กำหนด

วิธีการคัดเลือกนักเรียนไทย

1. นักเรียนจะต้องผ่านเกณฑ์ในการคัดเลือกนักเรียนตามที่ระบุไว้ โดยคัดเลือกมาจำนวน 26 คน
2. นักเรียนเขียนและลงนามในหนังสือหนังสือยืนยันการเข้าร่วมโครงการ Thailand ASEAN Camp 2013 ประจำปีครั้งที่ 1 เรื่อง Effective cross-cultural communication skills training for ASEAN: Using simulation/games วันอาทิตย์ที่ 17 ถึง วันเสาร์ที่ 23 มีนาคม 2556 และบิดา/มารดา/ผู้ปกครองให้ความยินยอม

วิธีการคัดเลือกนักเรียนอาเซียน

เพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างชาวต่างชาติ ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจงโดยกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการหรือสถานทูตของแต่ละประเทศคัดเลือกนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างดีเยี่ยม

ข้อจำกัดในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักเรียนที่เข้าอบรมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1

รวมทั้งสิ้น 36 คน แบ่งเป็นนักเรียนไทย 28 คนและนักเรียนต่างชาติ 8 คน โครงการค่ายดังกล่าวมีระยะเวลาดำเนินการเป็นเวลา 7 วัน และได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสมาคม อีเลิร์นนิ่งแห่งประเทศไทย(e-Learning Association of Thailand: e-LAT) โดยสมาคมฯรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเข้าค่าย เช่น ค่าเดินทางในระหว่างเข้าค่าย ค่าที่พัก ค่าอาหาร 3 มื้อในแต่ละวัน ค่าตอบแทนวิทยากร เป็นต้นนักเรียนที่มาเข้าค่ายไม่ต้องจ่ายค่าลงทะเบียนแต่อย่างใด ทำให้โครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1 สามารถรับนักเรียนได้เพียงจำนวนจำกัด เนื่องจากการจัดค่ายครั้งนี้มีค่าใช้จ่ายสูงและมีงบประมาณที่จำกัด ส่งผลให้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบสนองสอบถามซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณไม่เป็นไปตามเกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามานะ หรือ Krejcie and Morgan (1970) ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการอธิบายผลการวิจัยและใช้สถิติเชิงพรรณนาเท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Strategy Inventory for Language Learning, Oxford, 1990) [7] เครื่องมือนี้มีมาตรวัด 5 ระดับ เรียงจาก 5, 4, 3, 2, และ 1 โดย 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อยและ 1 หมายถึง น้อยที่สุดและได้กำหนดการแปลผลของค่าเฉลี่ย ดังนี้

ระดับ	ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
5	4.50 – 5.00	มากที่สุด
4	3.50 – 4.49	มาก
3	2.50 – 3.49	ปานกลาง
2	1.50 – 2.49	น้อย
1	1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

การทดสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษข้างต้นที่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดยใช้เทคนิค Back translation ผ่านการทดสอบความตรง (validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งขบวนการนี้ผู้วิจัยได้ทำไว้แล้วในปี 2547 และนำไปทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียน

การทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) เครื่องมือวิจัยจะได้รับการทดสอบความเชื่อมั่นด้วยสถิติ Chronbach's alpha reliability coefficients ค่าความเชื่อมั่นในตารางที่ 2

การเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับนายกสมาคมอิเลิร์นนิ่งแห่งประเทศไทย เพื่อขอทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียนเข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1

2. ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ สรุปลความสำคัญของการวิจัยให้นักเรียนเข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1 จำนวน 36 คนทราบ และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล เมื่อนักเรียนอนุญาตแล้ว จึงแจกแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อนักเรียนตอบแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามทั้งหมดคืน โดยนักเรียนจะใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 15-30 นาที

วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1 โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติความสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย

การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า

1. นักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียนจำนวน 32 คนใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก กลยุทธ์ที่ใช้สูงที่สุดคือกลยุทธ์ทางอารมณ์ กลยุทธ์ที่ใช้น้อยที่สุดคือกลยุทธ์การจำ การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและอาเซียนไม่กระจาย ทุกราย ละเอียดในภาคผนวก

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (โดยการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย) ในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและอาเซียน พบว่า

2.1 นักเรียนไทยใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์สูงที่สุดและใช้กลยุทธ์การจำน้อยที่สุด นักเรียนอาเซียนใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงที่สุดคือกลยุทธ์ทางอารมณ์และใช้กลยุทธ์การจดจำน้อยที่สุด

2.2 นักเรียนไทยใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่านักเรียนอาเซียน 4 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ปริชาน กลยุทธ์การจดจำ กลยุทธ์อภิปริชาน ส่วนอีก 2 กลยุทธ์คือ กลยุทธ์ทางอารมณ์ และ กลยุทธ์ทางสังคม นักเรียนไทยใช้มากกว่านักเรียนอาเซียน

ตารางที่ 2 การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียน

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา ของนักเรียน	ไทย +อาเซียน			ไทย		อาเซียน	
	M	SD	alpha	M	SD	M	SD
กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง							
• กลยุทธ์การจำ	3.55	0.76	0.92	3.51	0.72	3.85	0.82
• กลยุทธ์ปริชาน	3.64	0.77	0.91	3.67	0.80	3.80	0.68
• กลยุทธ์การชดเชย	3.66	0.71	0.92	3.64	0.71	3.79	0.67
กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม							
• กลยุทธ์อภิปริชาน	4.05	0.74	0.92	4.01	0.69	4.11	0.90
• กลยุทธ์ทางอารมณ์	4.35	0.80	0.92	4.43	0.67	4.17	1.10
• กลยุทธ์ทางสังคม	3.80	0.80	0.91	3.88	0.79	3.85	0.95
	n = 32			n = 24-27		n = 8	

3. ศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย “Thailand ASEAN Camp 2013” ประจำปีครั้งที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 3 สรุปได้ว่า การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษ 6 กลยุทธ์ของ

นักเรียนไทยและอาเซียนมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ($r = .60 - .82$) กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดคือกลยุทธ์การชดเชยและกลยุทธ์การจำ ($r = .60$) ส่วนกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือกลยุทธ์ทางอารมณ์และกลยุทธ์การจำ ($r = .82$)

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษ 6 กลยุทธ์ของนักเรียนไทยและอาเซียน (Inter-Item Correlation Matrix)

	1 (Mem)	2 (Meta)	3 (Com)	4 (Mem)	5 (Aff)	6 (Soc)
1.กลยุทธ์การจำ (Mem)	1.00	0.78	0.64	0.65	0.68	0.74
2.กลยุทธ์ปริชาน (Meta)		1.00	0.77	0.64	0.68	0.70
3.กลยุทธ์การชดเชย (Com)			1.00	0.60	0.63	0.63
4.กลยุทธ์อภิปริชาน (Mem)				1.00	0.68	0.73
5.กลยุทธ์ทางอารมณ์ (Aff)					1.00	0.82
6.กลยุทธ์ทางสังคม (Soc)						1.00

อภิปรายผล

1. นักเรียนไทยและอาเซียนจำนวน 32 คนใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก กลยุทธ์ที่ใช้สูงที่สุดคือกลยุทธ์ทางอารมณ์ กลยุทธ์ที่ใช้น้อยที่สุดคือกลยุทธ์การจำ การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้

ภาษาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและอาเซียนเป็นไปในทิศทางเดียวกันไม่กระจาย ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต คือ การศึกษาของ Fewell (2010) [17] พบว่านักเรียนชาวญี่ปุ่นใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษในระดับสูง ผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจาก

งานวิจัยในอดีตที่ผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง เช่น การศึกษาของ Ketabi (2012) [27] ที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนชาวอิหร่านใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง Tse (2011) [26] พบว่านักเรียนชาวฮ่องกงใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนในการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลยุทธ์ที่นักเรียนไทยและอาเซียนจำนวน 32 คนใช้สูงที่สุดคือกลยุทธ์ทางอารมณ์ ส่วนกลยุทธ์ที่ใช้น้อยที่สุดคือกลยุทธ์การจำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้รับการคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดคือต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างดีทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถสื่อสารได้อย่างดี ไม่ต้องใช้กลยุทธ์การชดเชยหรือกลยุทธ์การจำ

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและอาเซียน พบว่า นักเรียนไทยใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์สูงที่สุดและใช้กลยุทธ์การจำน้อยที่สุด นักเรียนอาเซียนใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงที่สุดคือกลยุทธ์ทางอารมณ์และใช้กลยุทธ์การชดเชยน้อยที่สุด ผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากงานวิจัยในอดีตที่การศึกษาของ Fewell (2010) [17] พบว่านักเรียนชาวญี่ปุ่นใช้กลยุทธ์การชดเชยมากที่สุดและใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์น้อยที่สุด Al-Buainain (2010)[25] พบว่านักศึกษาชาวอาหรับใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลางจนถึงระดับสูง กลยุทธ์อภิปริชานถูกใช้มากที่สุดและกลยุทธ์ทางอารมณ์ถูกเลือกใช้น้อยที่สุด Tse (2011)[26] พบว่านักเรียนชาวฮ่องกงใช้กลยุทธ์การชดเชยมากที่สุดและใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์น้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนไทยและอาเซียนต้องมาอยู่และทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันในค่ายทำให้นักเรียนไทยและอาเซียนต้องเรียนรู้ แลกเปลี่ยน และสร้างสัมพันธภาพซึ่งกันและกัน แต่นักเรียนส่วนมากไม่เคยอยู่ร่วมกันและไม่เคยทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง จึงทำให้เกิดความรู้สึกเครียดและกังวลที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการพูดคุยสื่อสารทำ

ความรู้จักและร่วมทำกิจกรรมค่ายตลอดเวลา ดังนั้นภาระงานที่ได้รับมอบหมายในระหว่างการทำกิจกรรมค่ายและความรู้สึกกังวลเช่นนี้จึงส่งผลต่อการเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาได้ ทั้งนักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียนต้องควบคุมอารมณ์ความรู้สึกที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นระหว่างการอยู่ร่วมค่าย โดยกลยุทธ์ทางอารมณ์เป็นกลยุทธ์ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนควบคุมและลดความกังวลในการใช้ภาษาได้

3. การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 6 กลยุทธ์ของนักเรียนไทยและอาเซียนมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแต่ละกลยุทธ์เอื้อหรือสนับสนุนซึ่งกันและกัน ผู้สอนควรสอนและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 กลยุทธ์ ดังที่ Rubin; & Chamot (1994) [30] ได้กล่าวว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาแบบเฉพาะเจาะจงไม่ได้ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาและกลยุทธ์เท่านั้น และจะเกิดประโยชน์สูงสุดเมื่อได้มีการใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อจำกัดในการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดคือ การสุ่มตัวอย่างไม่ได้เป็นการสุ่มแบบ random เพื่อให้ตัวอย่างมีโอกาสในการรับการคัดเลือกเท่ากันเนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ ดังนั้นเพื่อให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ การวิจัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์และการสังเกตด้วย อีกทั้งควรทำการสุ่มตัวอย่างแบบ random เพื่อให้สามารถทดสอบสมมุติฐานและทำการอ้างอิงผลการวิจัยไปสู่ประชากรกลุ่มอื่นที่มีคุณสมบัติเหมือนกันได้

2. ผลการวิจัยพบว่ากลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 กลยุทธ์มีความสัมพันธ์กันสูง ผู้พัฒนาบทเรียนควรออกแบบและพัฒนาบทเรียนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 กลยุทธ์ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 กลยุทธ์

ภาคผนวก ก

ตารางที่ 4 การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียน

การใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ	M	SD	1* (%)	2* (%)	3* (%)	4* (%)	5* (%)
กลยุทธ์การจำ							
1. การคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่ง ที่เรารู้มาแล้วกับสิ่งที่เรารู้ใหม่	3.63	0.98	0	4 (11.4)	11 (31.4)	11 (31.4)	9 (25.7)
2. การนำเอาคำใหม่ๆในภาษาอังกฤษใช้ใน ประโยค เพื่อให้จำได้ดียิ่งขึ้น	3.81	1.09	0	4 (11.4)	10 (28.6)	7 (20.0)	14 (40.0)
3. การเชื่อมโยงเสียงของคำใหม่ใน ภาษาอังกฤษกับภาพ (image or picture) ของคำนั้น เพื่อช่วยให้จำได้	3.94	1.13	1 (2.9)	3 (8.6)	6 (17.1)	10 (28.6)	15 (42.9)
4. การจดจำคำใหม่ โดยการคิดถึงภาพของ เหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้	3.88	1.01	0	3 (8.6)	9 (25.7)	9 (25.7)	14 (40.0)
5. การใช้คำพ้องเสียงเพื่อช่วยในการจำคำ ใหม่ในภาษาอังกฤษ	3.34	1.26	4 (11.4)	5 (14.3)	7 (20.0)	13 (37.1)	6 (17.1)
6. การใช้บัตรคำซึ่งด้านหนึ่งของบัตรเป็น คำศัพท์ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นคำแปล (flashcard) เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ใน ภาษาอังกฤษ	3.25	1.27	5 (14.3)	3 (8.6)	14 (40.0)	6 (17.1)	7 (20.0)
7. การแสดงท่าทางประกอบ เพื่อช่วยในการจำ คำใหม่ในภาษาอังกฤษ เช่น drink = ดื่ม การทำท่าทางดื่มน้ำไปด้วย	3.22	1.26	4 (11.4)	7 (20.0)	11 (31.4)	5 (14.3)	8 (22.9)
8. การทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อยๆ	3.50	1.14	0	7 (20.0)	11 (31.4)	5 (14.3)	12 (34.3)
9. การจดจำคำหรือวลีใหม่ๆ ในภาษาอังกฤษ โดยการจำว่าคำเหล่านั้นอยู่หน้าใดของ หนังสือ, ส่วนใดของกระดาน หรือตามป้าย ต่างๆบนท้องถนน	3.38	1.36	5 (14.3)	5 (14.3)	6 (17.1)	10 (28.6)	9 (25.7)
กลยุทธ์ปริชาน							
10. การพูดหรือเขียนคำใหม่ๆใน ภาษาอังกฤษซ้ำแล้วซ้ำอีกหลายๆครั้ง	3.34	1.12	2 (5.7)	7 (20.0)	7 (20.0)	14 (40.0)	5 (14.3)
11. การพยายามพูดให้มีสำเนียงใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา	4.16	1.14	1 (2.9)	3 (8.6)	3 (8.6)	9 (25.7)	19 (54.3)
12. การฝึกฝนการออกเสียงภาษาอังกฤษ	4.16	0.95	0	2 (5.7)	6 (17.1)	10 (28.6)	17 (48.6)
13. การใช้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่รู้ใน สถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น ใช้ ในการพูด หรือใช้ในการเขียน	3.94	1.01	1 (2.9)	2 (5.7)	5 (14.3)	15 (42.9)	12 (34.3)

การใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ	M	SD	1* (%)	2* (%)	3* (%)	4* (%)	5* (%)
14. การเริ่มต้นบทสนทนากับผู้อื่นโดยใช้ภาษาอังกฤษ	3.66	1.26	1 (2.9)	7 (20.0)	5 (14.3)	10 (28.6)	12 (34.3)
15. การดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ	4.19	1.18	1 (2.9)	3 (8.6)	4 (11.4)	6 (17.1)	21 (60.0)
16. การอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษต่างๆที่ทำให้การเพลิดเพลิน	3.63	1.10	0	6 (17.1)	9 (25.7)	9 (25.7)	11 (31.4)
17. การใช้ภาษาอังกฤษในการจดโน้ต, ข้อความ, จดหมาย หรือรายงาน	3.25	1.32	1 (2.9)	12 (34.3)	7 (20.0)	5 (14.3)	10 (28.6)
18. การอ่านบทความต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ โดยอ่านแบบผ่านๆในครั้งแรกเพื่อหาใจความสำคัญ และกลับมาอ่านบทวนอีกครั้งอย่างละเอียด	3.63	1.18	1 (2.9)	7 (20.0)	6 (17.1)	11 (31.4)	10 (28.6)
19. การค้นหาคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ	3.44	1.32	2 (5.7)	8 (22.9)	5 (14.3)	9 (25.7)	11 (31.4)
20. การศึกษารูปแบบการเรียงประโยคในภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ได้ถูกต้อง	3.72	1.17	1 (2.9)	4 (11.4)	9 (25.7)	8 (22.9)	13 (37.1)
21. การหาความหมายของคำในภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำนั้นๆ ออกเป็นส่วนๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เช่น แบ่งตามรากศัพท์	3.34	1.12	1 (2.9)	8 (22.9)	8 (22.9)	12 (34.3)	6 (17.1)
22. การหลีกเลี่ยงการแปลภาษาอังกฤษแบบคำต่อคำ	3.47	1.05	2 (5.7)	2 (5.7)	13 (37.1)	12 (34.3)	6 (17.1)
23. การทำสรุปข้อมูลต่างๆที่การได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ	3.09	1.17	2 (5.7)	8 (22.9)	13 (37.1)	5 (14.3)	7 (20.0)
กลยุทธ์การชดเชย							
24. การใช้วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย	3.94	0.88	0	3 (8.6)	5 (14.3)	18 (51.4)	9 (25.7)
25. การใช้ท่าทางประกอบระหว่างการสนทนาภาษาอังกฤษ เมื่อการนึกคำภาษาอังกฤษไม่ออก	3.94	1.05	1 (2.9)	2 (5.7)	7 (20.0)	14 (40.0)	11 (31.4)
26. การใช้คำอื่นแทน เมื่อการไม่รู้คำที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ	3.59	1.01	0	5 (14.3)	10 (28.6)	11 (31.4)	9 (25.7)
27. การอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องค้นหาคำใหม่ทุกคำ	3.25	1.30	3 (8.6)	7 (20.0)	8 (22.9)	10 (28.6)	7 (20.0)

การใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ	M	SD	1* (%)	2* (%)	3* (%)	4* (%)	5* (%)
28. การพยายามเดาหรือคาดการณ์เป็นภาษาอังกฤษว่าผู้สนทนาชาวต่างชาติจะพูดอะไรต่อไป	3.53	0.92	0	5 (14.3)	10 (28.6)	15 (42.9)	5 (14.3)
29. ถ้าไม่สามารถคิดถึงคำในภาษาอังกฤษได้ จะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกับคำที่ต้องการ	3.72	1.11	1 (2.9)	3 (8.6)	11 (31.4)	8 (22.9)	11 (31.4)
กลยุทธ์อภิปราย							
30. การพยายามหาวิธีการต่างๆเท่าที่จะทำได้เพื่อได้ใช้ภาษาอังกฤษ	3.88	1.10	1 (2.9)	2 (5.7)	11 (31.4)	8 (22.9)	13 (37.1)
31. การสังเกตข้อผิดพลาดต่างๆในการใช้ภาษาอังกฤษ และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้นเป็นบทเรียนเพื่อช่วยให้เรียนได้ดีขึ้น	4.22	0.79	0	0	9 (25.7)	11 (31.4)	15 (42.9)
32. การให้ความสนใจ เมื่อมีใครก็ตามพูดภาษาอังกฤษ	4.19	0.82	0	0	9 (25.7)	10 (28.6)	15 (42.9)
33. การพยายามที่จะหาวิธีการที่จะทำให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.38	0.71	0	0	4 (11.4)	13 (37.1)	18 (51.4)
34. การจัดตารางเวลา เพื่อให้มีเวลาเพียงพอที่จะศึกษาภาษาอังกฤษ	3.50	1.32	3 (8.6)	3 (8.6)	13 (37.1)	3 (8.6)	12 (34.3)
35. การมองหาคนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษกับเขาได้	4.00	1.14	0	5 (14.3)	5 (14.3)	8 (22.9)	17 (48.6)
36. การหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	3.88	1.07	0	4 (11.4)	9 (25.7)	9 (25.7)	13 (37.1)
37. การมีเป้าหมายชัดเจนในการปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษ	4.13	1.16	1 (2.9)	3 (8.6)	4 (11.4)	9 (25.7)	18 (51.4)
38. การคาดหวังในความก้าวหน้า/การพัฒนาในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.31	1.00	0	2 (5.7)	6 (17.1)	5 (14.3)	22 (62.9)
กลยุทธ์ทางอารมณ์							
39. การพยายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ	4.16	0.95	0	2 (5.7)	6 (17.1)	11 (31.4)	16 (45.7)
40. การให้กำลังใจตนเอง เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าในใจจะกลัวความผิดพลาด	4.25	0.95	0	1 (2.9)	8 (22.9)	7 (20.0)	19 (54.3)
41. การให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี	3.66	1.23	2 (5.7)	4 (11.4)	8 (22.9)	11 (31.4)	10 (28.6)

การใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ	M	SD	1* (%)	2* (%)	3* (%)	4* (%)	5* (%)
42. การพบว่าตัวเองเป็นกังวลหรือเครียดใน ขณะที่กำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ	3.69	1.23	3 (8.6)	2 (5.7)	13 (37.1)	5 (14.3)	12 (34.3)
43. การเขียนบรรยายความรู้สึกของเป็น ภาษาอังกฤษในสมุดบันทึกประจำวัน	2.78	1.29	7 (20.0)	8 (22.9)	9 (25.7)	6 (17.1)	5 (14.3)
44. การพูดคุยกับผู้อื่นถึงความรู้สึกของใน การเรียนภาษาอังกฤษ	3.41	1.21	2 (5.7)	5 (14.3)	11 (31.4)	8 (22.9)	9 (25.7)
กลยุทธ์ทางสังคม							
45. การขอร้องให้ผู้พูดพูดช้าลงหรือพูดซ้ำ ถ้าไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่เขาพูดอยู่ใน ขณะนั้น	4.19	0.90	0	1 (2.9)	8 (22.9)	9 (25.7)	17 (48.6)
46. การขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษช่วยแก้ไข ภาษาอังกฤษเมื่อพูดผิด	3.66	1.21	2 (5.7)	3 (8.6)	10 (28.6)	9 (25.7)	11 (31.4)
47. การฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเพื่อน นักศึกษาคนอื่น ๆ	3.81	1.15	1 (2.9)	4 (11.4)	6 (17.1)	10 (28.6)	14 (40.0)
48. การขอความช่วยเหลือจากอาจารย์/ เพื่อนนักศึกษาต่างชาติในการใช้ ภาษาอังกฤษ	3.81	1.20	2 (5.7)	2 (5.7)	9 (25.7)	8 (22.9)	14 (40.0)
49. การถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษกับผู้ ที่อยู่ในแวดวงเดียวกัน	3.69	1.35	1 (2.9)	8 (22.9)	5 (14.3)	4 (11.4)	17 (48.6)
50. การพยายามศึกษาวัฒนธรรมของคนที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ	3.66	1.12	2 (5.7)	1 (2.9)	12 (34.3)	8 (22.9)	12 (34.3)

$n = 32$

หมายเหตุ: * จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ใช้กลยุทธ์

หลัก การ เรี ย น ร้ อ ง ภา ษา ใน แ ต่ ล ะ ร ะ ดั บ

5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1

= น้อยที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- [1] Crystal, D. (2003). **English as a global language**. Cambridge: Cambridge University Press.
- [2] เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์. (2556) **ดร.เอนก จีปฎิรูป โครงสร้างการสอนภาษาอังกฤษหลังไทยอยู่ อันดับ 6 เอเชีย**. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=29060&Key=hotnews>
- [3] Ministry of Education (MOE). (2009). **The role of education in building an ASEAN community 2015**. Retrieved from <http://www.lib.hcu.ac.th/asean/1> The Role of ED-building-ASEAN community 2015.
- [4] ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมอาเซียน. (2556). **ประวัติความเป็นมาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.thai-aec.com/>
- [5] **อาเซียน**. (2556). สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2556, จาก http://www.bcca.go.th/asean/index.php?name=Education_system
- [6] Cohen, A. D. (1998). **Strategies in learning and using a second language**. NY: Longman.
- [7] Oxford, R. L. (1990). **Language learning strategies: What every teacher should know**. NY: Newbury House Publishers.
- [8] สุรินทร์ พิศสุวรรณ. (2555). **อาเซียน รู้ไว้ได้เปรียบ**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- [9] Cohen, A. D. (1990). **Language learning: Insights for learners, teachers, and researchers**. NY: Newbury House.
- [10] Nyikos, M.; & Oxford, R. L. (1993). A factor analytic study of language learning strategy use: Interpretations from information-processing theory and social psychology. **The Modern Language Journal**. 7: 11-22.
- [11] O'Malley, J. M.; & Chamot, A. U. (1990). **Learning strategies in second language acquisition**. Cambridge: Cambridge University Press.
- [12] Oxford, R. L. (2003). Language learning styles and strategies: An overview. **Learning Styles & Strategies/Oxford, GALA**. 1-25.
- [13] O'Malley, J. M.; Chamot, A. U., Stewner-Manzanares, G., Kupper, L., & Russo, R. P. (1985). Learning strategies used by beginning and intermediate ESL students. **Language Learning**. 35(1): 21-46.
- [14] Ehrman, M.; & Oxford, R. (1989). Effects of sex differences, career choice, and psychological type on adult language learning strategies. **The Modern Language Journal**. 73(1): 1-13.
- [15] Oxford, R. L.; & Nyikos, M. (1989). Variables affecting choice of language learning strategies by university students. **The Modern Language Journal**. 73(iii): 291-300.
- [16] Mingyuan, Z. (2001). Language learning strategies and English language proficiency: An investigation of Chinese ESL students at NUS. **Reflections on English Language Teaching**. 1: 51-73.

- [17] Fewell, N. (2010). Language learning strategies and English language proficiency: an investigation of Japanese EFL university students. **TESOL Journal**. 2: 159-174.
- [18] Bull, S.; & Ma, Y. (2001). Raising learner awareness of language learning strategies in situations of limited resources. **Interactive learning environment**. 9(2): 171-200.
- [19] Zare, P. (2012). Language learning strategies among EFL/ESL learners: A review of literature. **International Journal of Humanities and Social Science**. 2(5): 162-169.
- [20] Hancock, Z. (2002). **Heritage Spanish speakers' language learning strategies**. Retrieved May 9, 2013 from http://www.cal.org/resources/digest/digest_pdfs/0206hancock.pdf.
- [21] Ehrman, M., & Oxford, R. (1990). Adult language learning styles and strategies in an intensive training setting. **The Modern Language Journal**. 74(3): 311-327.
- [22] Oxford, R. L. (1992). Language learning strategies in a nutshell. **TESOL Journal**. 2(2): 18-22.
- [23] Oxford, R. L.; & Ehrman, M. (1995). Adult's language learning strategies in an intensive foreign language program in the U.S. **System**. 23(3): 359-386.
- [24] Cohen, A. D.; & Weaver, S. J., & Li, T. (1996). **The impact of strategies-based instruction on speaking a foreign language**. Retrieved May 9, 2013 from <http://www.carla.umn.edu/about/profiles/CohenPapers/Sblimpact.pdf>.
- [25] Al-Buainain, H. (2010). Language learning strategies employed by English majors at Qatar University: Questions and queries. **Asiatic**. 4(2): 92-120.
- [26] Tse, A.Y. (2011). A comparison of language learning strategies adopted by secondary and university students in Hong Kong. **International Journal of Business and Social Science**. 2(11): 29-34.
- [27] Ketabi, S. (2012). Can learning strategies predict language proficiency? A case in Iranian EFL context. **International Journal of Linguistics**. 4(4): 407-418.
- [28] Yusuf, S. (2012). Language learning strategies of two Indonesian young learners in the USA. **International Journal of English Linguistics**. 2(4): 65-72.
- [29] Green, J. M., & Oxford, R. (1995). A closer look at learning strategies, L2 proficiency and gender. **TESOL Quarterly**. 29(2): 261-297.
- [30] Rubin, J., & Chamot, A. U. (1994). Comments on Janie Rees-Miller's A critical appraisal of learner training: theoretical bases and teaching implications. **TESOL Quarterly**. 28(4): 771-776.